

LO GERONÉS

SEMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 peseta trimestre
Fora	1'25 id.
Estranger	1'50 id.

Un número 10 céntims

Any 2.^{on}

SECCIÓ GENERAL

LA POLITICA Y 'L NOTARIAT.

UN PAS MÉS Y 'L NOTARIAT SERÀ UN DE TANTS ORGANISMES SOCIALS SUPEDITATS A LA POLÍTICA.

Per demés serie que al volgut parlar desde les columnes de Lo GERONÉS del tristament célebre R. D. de 17 de Juliol últim, que dona entrada ab caracter d' interins als excedents de la judicatura, ministeri fiscal y cos d' aspirants en les notaries y en los registres de la propietat, nos entretinguéssem á fer constar la ilegalitat notaria y en extrém monstruosa què semblant disposició ministerial enclo; donchs, es segue, seguríssim, que no hi haurá qui s' atrevexi á defendre la legalitat d' un R. D. qu' infringeix, trenca y contradui una de les disposicions cardinals de la Lley del Notariat, quina es la de que no es possible entrar en aquest cos sense prévia y especial oposició; com s' oposa axi mateix al caracter de permanencia que la Lley dona als qui exercexen funcions Notariais, del moment que á aytals individuos de la carrera Judicial ó Fiscal tant solzament los admets en qualitat d' interins, ab lo que sens dubte los eximeix de la obligació de constituir fiansa, que es indispensable pera aquells què n' podriem dir Notaris propietaris, fent axis més irritant la desigualtat entre 'ls Notaris qu' han entrat en la carrera per la seva verdadera porta, y 'ls qui essent fills del favor venen á pendrelshi los ascensos y vacants que constituhian son llegítim pervindre garantit per una Lley que no ha estat derogada y quin vigor y eficacia no poden quedar destruïts, com no's vulga fer d' Espanya un nou Egipte, per una disposició ministerial que ha merescut d' una revista tant antiga y acreditada com es la «GACETA DE REGISTRADORES Y NOTARIOS» lo concepte que resulta d' aquestes paraules: «Consigném la més ardorosa protesta contra una disposició que reputém ilegal, injusta, no equitativa y atentatoria á drets sacratíssims.» «Segurs estém de que no hi haurá cap Notari, ni cap Registrador, que al tindre conegement d'aquest R. D. no s' senti l' cor possehit de la indignació més justificada, porque no s' concebeix burla més sagnant, desconsideració més palesa, bofetada més pública, postergació més irritant». «Aquest decret es inicuo, es lo privilegi més odiós que pot donarse á una classe, en desdoro, en menyspreu, en escarni d' altres tant dignes y tant mereedores d' estimació com aquella.»

No, no insistirém respecte de tant tremenda ilegalitat, de disposició tant neroniana, segons expressió de la Revista citada. Lo nostre objecte no es altre que fer constar, avuy en que tant caprichosament se barinan los fonaments de qualsevol organisme social per fondes que sien ses arrals, que la disposició que ns ocupa no significa ni te altra importancia que un nou pas en lo desgraciat procés del absolutisme parlamentari, al quin per lley de necessitat n' haurán de seguir d' altres pitjors encara, fins convertir als Notaris en dòcils instruments del caciquisme, que equival á dir, fins á desnaturalisarlos per complert fentlos-hi perdre tota la respectabilitat é independencia que necessitan y es indispensable pera que responguin cumplidament als enlayrats fius de son ministeri é inspirin al públic la confiança més absoluta.

Sí; si una forta reacció no desperta aviat, pero molt aviat, á les endormiscades forces vives del poble, exercint actes de verda-lera soberanía y donant nova empenyà y direcció á la nau del Estat, avuy perduda y sens pilot en lo mar tempestuós de les desgracies y de les ignominies; no ho dupte ningú, anirém cada die de mal en pitjor y, per lo que á la institució que 'ns ocupa se refereix, dictada y posada en planta la disposició que censurém, darrera d' ella ne vindrà una altra igualment refrendada en apariencia pel ministre, pero realment imposta per la desacertada, absorvent y

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ SABATERIA-VELLA 2-1.^{er}

Dissapte 3 de Agost de 1895

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

Núm. 70

tirànica doctrina que avuy, b greu sentiment dels qu' encara conservan viu l' amor á la patria, informa tots los actes dels governants espanyols, se diguin lo nom què vulgan; en virtut de la quina lo Poder Executiu, avuy quasi árbitre y senyor del Poder Judicial, á quins suferts membres segon R. O. del 18 de Juliol passat podrà trasladar per recessitats del servey apreciades y resoltes pel Governi, volgut també dissimiladament disposar de les Notaries pera 'ls fins que li interessin, dirá: queda derogat l' article 34 del vigent Reglament del Notariat que disposa que solzament en virtut de justes causes, especificades en lo mateix article y acreditades per medi d' expedient guvernatiu, previes audiencia de l' interessat, informe de la Junta y consulta de la secció d' Estat y Gracia y Justicia del Consell d' Estat, podrán esser trasladats los Notaris contra la seva voluntat, y, en sa consequencia, se reserva lliurement lo Governi la facultat de trasladarlos y separarlos. Áxò te de venir, sino avuy demá, y durará aytal estat de cosecs fins que hi vulgan veure clar los que al present directament ó indirecta, ab actes ó ab omissions, fan la causa de la política madrilenya.

Per consequent, no s' limitin les entitats y Corporacions que protestin, á n' aquestes protestes particulars; sia la seva protesta contínua, viril y patriótica, sense tendencies de cap mena als diferents aspectes á quin més perjudicials de la política centralista, y sense que cap llas tinga ab los qui diuhen ostentar la representació nacional, perque la quasi totalitat d' ells no tenen altre interés que l' interés del seu partit, que vol dir sempre interés opositat á les més sentides necessitats del poble.

Vulga Deu que tant solzament se despertin los fills de les diferentes regions espanyoles, que no tenen en la política son modo d' existir y de viure, al calor de la noble, regeneradora y tradicional ensamps que progressiva doctrina del regionalisme; que llavors visquen cada poble en si mateix y de sí mateix, sabrá desterrar pera sempre la plaga del cessarisme modern.

E. S. y O.

QUESTIÓNS ECONÓMIQUES.

(Ensaig)

L' antagonisme entre 'l capital y 'l treball en l' orde social, representa lo que en l' orde individual separa 'l plaher, que resulta de la possessió del bé sensible, del sufriment y la pena: donchs, essent l' home un ser limitat, subiecte á necessitats contínues y voltat d' imperfeccions, l' hi es natural la tendència á sustraure's de la dura lley de la vida y á desitjar y cobejar les riqueses com lo suprém bé temporal. Axí veyém que si fos possible á l' home separar del treball l' idea del esfors y la condició penosa qu' enclo, lo capital se veuria desarmat de la seva potència atractiva y reduxit á una abstracció sense realitat ni objectiu. Perçó l' historia del treball es en tots los pobles l' historia del esclau, del pària, del oprimit, del débil y del oblidat per la fortuna.

Però, quan les idees filosòfiques han desxifrat lo misteri del fi de l' home y s' ha comprés que 'l treball no es una condició penosa imposta á la debilitat humana, sino una causa del progrés, de l' enaltiment y de l' augment incessant del poder de l' home en l' orde espiritual y en lo físich; ja no han pogut los pobles menyspreuar lo treball, com feren Grecia y Roma ahont segons Therenci era indispensable, pera que qualsevol persona obtingués alguna consideració y respecte, «portar una vida d' ociositat y no haver de menester guanyar-se 'l pa ab son treball.»

Avuy die, no obstant los progressos dels estudis econòmics y socials y d'haverse dignificat lo treball, arribant algunes escoles á considerarlo com al fi úlitim y suprém de l' home, mostrantlo com una lley veritablement santa quan s' està penetrat del conveniement religiós de que totes les obres de la activitat

humana son una glorificació de Deu en lo mon; se parla molt sovint de lluytes entre 'l capital y 'l treball, creyent sens dupte, al sintetizar ab aquesta frase tot un període històrich de la evolució econòmica de les nostres societats, que capital y treball son dos entitats diferents, dos institucions contraposades ó enemigues, que personifiquen aquella dualitat de castes, tant antiga com lo mon, de richs y pobres.

Estudiém ab la llum dels principis los dos principals fautors de la obra productiva, pera fernes cárrech de fins á quin punt es exacta aquella preocupació.

En la obra universal de la producció de les riqueses socials l' home res crea, lo que si fa es donar major utilitat á les cosecs ó als serveys per medi la seva activitat. Aquesta activitat se mostra en dos aspectes: *in actu* ó *in potentia*. Considerada en lo primer, es lo treball; considerada en lo segon, lo capital. Lo treball es l' acte productor de valors; lo capital es lo treball d'ahir convertit en instrument del treball d' avuy. L' un representa l' acció present, la forsa intel·ligent y activa; l' altre, resumeix lo poder material, la forsa passiva, y es resultat de la acció anterior. L' un y l' altre son elements essencials é integrants de la activitat econòmica, donchs en la producció, diferentment de lo que passa en los altres fenòmens en que l' home es subiecte actiu y determinant de la relació, no n' hi ha prou ab l' impuls humà sol y ayslat pera que la producció se verifiqui, sino que es indispensable la acció combinada de la activitat present, ab un conjunt d' esforços anteriors acumulats en lo temps y en l' espai, transformats en medis ó instruments de la matèixa. L' unió d' aquests dos elements produueix la acció econòmica, que la ciència senyala com l' agent essencial y fautor primer de la producció de les riqueses.

En la evolució econòmica, lo treball es la font del capital y després s' associa ab ell pera completar la seva potència productiva. Aquesta unió es tant essencial y necessària, que no s' troben ni's concebexen separats ab existència independent y propia. Axí, 'l treball sense 'l capital es una activitat impotent y xoca que res produueix, com la que resultaria del qui pretengués treballar la terra sense disposar d' una axada ni un pal pera remoure la y tingués d' emplearhi solzament la forsa de sos brassos. Lo mateix pot dirse del capital: totes les riqueses, tots los tresors del mon, déjan d' esser capitals sino se 'ls destina al servei del treball; serán riqueses mal adquirides ó mal empleades, pero no merexen la consideració de capitais mentres no surtin de la inercia en que inutilment se perden.

En efecte, quan lo capital oblide son origen y sa missió verdadera, quan s' està quiet y s' amaga en comptes de circular y procurar la producció, quan desconeix son carácter de fautor passiu y preté la categoria de principi actiu, abusant de son poder contra la debilitat y la impotència dels treballadors; naix una crisis y un desavall que no s' poden mantenir, quines consequencies son desastroses pera l' orde social.

La acció econòmica manifestada pel dret de treballar, deu esser, donchs, regoneguda no com una descendència dels posseidors de capital á n' els treballadors, sino com una llei social necessària é inviolable. A n' aquest sentit lo treball may deu acabarse en la societat, perque 'l camp de l' estudi en les arts, en la ciència y en la mecànica es indefinit.

La lluya entre 'l capital y 'l treball no es donchs una contraposició de principis, pera esser tractada, com han cregut alguns escriptors aficionats á les abstractiōs metafísiques, en los motllos d' una controvergia filosòfica. Es necessari rebutjar les formules ambigües ab les quines se preten enxquir lo problema social y, lluny d' amagar l' home en les concepcions abstractes de treball y capital, se han de simplificar los termes, dihen: lo treballador y 'l capitalistes.

Axí, estudiant ab vera imperialitat los dos fautors

principals de la producció, se desfan facilment los pèr-judicials erros econòmichs qu' han engendrat la creencia de que l' capital tiranisa, fa més aspre la condició del obrer; puix, lluny de manifestarse com dos elements estranys y enemichs, lo capital y l' treball son dos forces socials unides providencialment per un sol y mateix fi.

Joseph Loperena.

HORAS DELS TRENS.

Haventnos manifestat alguns suscriptors que resultava confusió de l' estat de les horas de arribada y sortida de trens per la línia de França, que regen desde l' die primer d' Agost, que publicarem en la secció de notícies del número anterior; lo doném en altre forma, adicionant hi 'ls de la línia de Sant Feliu de Guíxols y reduint les hores á les de la nostra ciutat.

Arribades de trens á Gerona (hores de la ciutat)

De Barcelona:	Omnibus,	8'51	matí 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe.
	Mercaderies,	12'19	tarde 2. ^a y 3. ^a id.
	Mixto,	5'26	tarde 2. ^a y 3. ^a id.
	Correu,	7'49	tarde 1. ^a 2. ^a id.
De Port-bou:	Correu,	7'03	matí 1. ^a 2. ^a y 3. ^a id.
	Mercaderies,	10'31	matí 3. ^a id.
	Omnibus,	3'12	tarde 1. ^a 2. ^a y 3. ^a id.
	Exprés,	5'25	tarde 1. ^a 2. ^a id.
De Sant Feliu:		6'45 y 9'57 matí, y 2'57 y 7'19 tarde.	

Sortides de trens de Gerona (Hores de la ciutat)

Pera Barcelona:	Correu,	7'10	matí 1. ^a 2. ^a y 3. ^a id.
	Mercaderies,	11'	matí 3. ^a id.
	Omnibus,	3'22	tarde 1. ^a 2. ^a y 3. ^a id.
	Exprés,	5'31	tarde 1. ^a 2. ^a y 3. ^a id.
Pera Port-bou:	Omnibus,	8'57	matí 1. ^a 2. ^a y 3. ^a id.
	Mercaderies,	1'05	tarde 2. ^a y 3. ^a id.
	Mixto,	6'02	tarde 2. ^a y 3. ^a id.
	Correu,	7'57	tarde 1. ^a 2. ^a id.
Pera Sant Feliu:		5'31 y 9'14 matí, y 1'06 y 5'57 tarde.	

CRÓNICA

EXTRANGER

L' Inglaterra, que vetlla sempre pels descuyats, ha ocupat la illa de la Trinitat, quina saberania creu lo Brasil que li correspon, haventse promogut en questa última república ab dit motiu molta excitació. Los inglesos com de costum ho prenen ab calma y esperan que s' resolgu algú d'anarlos en á traure. La centéssima edició de Gibraltar.

A Brussel·les los partits avansats han efectuat una gran manifestació contra la obligació de la ensenyansa religiosa, que s' imposa en la nova Lley d' instrucció presentada á les Cambres, á totes les escoles municipals; axó no obstant, lo Congrés ha rebutjat una esmena d' un diputat socialista proposant que s' aplassés fins á la nova legislatura lo posar en vigor la nova lley. Lo pretext de la oposició, es lo respecte á la llibertat de conciencia en materia religiosa.

En cambi, en materia política, no se s' tant escrupulós; axí á Italia s' acaba de dictar una disposició disolent totes les associacions socialistes, havent obtingut ab aquest motiu lo govern un vot de confiança del Parlament; sense que s' parli d' haberse realisat grans manifestacions en favor del respecte á la llibertat d' associació.

Les eleccions de consellers generals verificades á França, han donat una grandíssima majoria als republicans; los partits monárquichs n' han sortit molt quebrantats, pero 'ls qui ab prou feynes han conseguit escasses representacions son los socialistes.

ESPAÑA

S' han pres totes les disposicions pera que pugan marxar á Cuba en la segona quinzena d' Agost y en la primera de Setembre los 25 ó 30.000 homes que l' Govern hi envia de refors, havent sigut cridades les reserves de l' any 1891 al servay actiu péra cubrir les baxes de les tropes que queden en la Península. D' ensa de la sortida d' en Martinez Campos de Bayamo poques accions de guerra han ocorregut dignes d' especial menció. Solsament alguns fochs de poca importancia en cap del quins los insurrectes han fet cara á les nostres tropes, qu' al present sembla qu' operen ab columnes de més importància qu' avans. Lo general en jefe ha ordenat una combinació de mandos militars, tornant á Espanya, se diu per malalt, lo general Salcedo y passant á Artilleria lo general Lachambre; també s' ocupa d' assumptos d' altre genre, anunciantse l' envío á Espanya de més de 40 empleats d' aduanas y l' rellevo de l' Intendent general de la illa.

Los insurrectes se mostran envalentonats com ho justifiquen los bandos que ha publicat d' en Maimón Gómez, y la conversa tinguda per Estrada Palma, lo nou president de la república cubana, ab un redactor de l' *Herald of Nova York*.

L' actitud de molts importants periódichs d' Europa, principalment francesos é inglesos, á favor dels insurrectes, crida fortament l' atenció y hi ha qui creu que convindria que l' nostre Govern prengués cartes en la cosa: pero á nosaltres nos sembla molt difícil de que conseguis res, quan á Espanya mateix la nostra prempsa

periòdica està fent una violenta campanya contra en Martinez Campos, que si algú resultat orta de cap manera se pot traduir en prestigi del nostre exèrcit de la pàtria.

També á Filipines han tingut de lluytar los nostres soldats per mantenir les conquestes prop de llach de Lanao qu' hem fet ultimamente. Ha mort un capitá y inch soldats y hi ha hagut 41 ferits. S' ha de confessar que le ampanya de Mindanao ha vingut en mala ocasió, puig prou feynate Espanya avuy per avuy en conservar lo que ja posebia.

Es un document notable y lògicament razonat, la solicitut presentada al Govern per les millores republicana y carlista de les Corts, pera que aquestes se remexin pera resoldre sobre l' assumptu de la indemnisió Moa. Lo Govern, com era de preveure, no l' atendrá pera res, pero ja farà bò de llegir lo que s' digui en la R. O. denegant lo solicit.

Segons un telegrama de Tokio s' ha posat en coneixement dels governs de França, Alemanya i Russia, que en aquella ciutat japonesa quedà firmat entre Espanya y l' Japó un conveni por lo qual regoneix lo citat imperi l' protectorat absolut d' Espanya sobre totes les illes y territoris situats al S. y al S. E. de la línia que passa pel mitjà del Canal de Bisbee, entre les illes Bashee y Formosa, garantissant lo Japó sien los que vulguin en lo per vindre sos projectes, lo respecta la integritat de les illes de Batan les Marianes y les Carolines. Esranyem molt que una noticia pera nosaltres de tanta importància, no l' hagin donana los periódichs de Madrid encara.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—*Sessió ordinaria del dia 29 de Juliol.*—Presidida per l' Alcalde accidental y ab assistència de onze regidors, se comensà la sessió ab la lectura de la acta de la antecedent que fou aprobada y firmada.

S' aprobaron variis comptes de import total 352'79 pessetes, salvant son vot respecte d' un d' ells, correspondent al exercici anterior, lo Sor. Botet.

S' aprobà la distribució de fondos pera l' mes de Agost proposta per la comissió de Hisenda.

S' aprobaron dos dictamens de la comissió de Foment, l' un referent á la compra d' una manguera de rego y l' altre al modo de verificar en lo successiu les obres á càrrec de l' Ajuntament que no s' fassen per concurs ó subasta, acordantse contractar les d' alguna importància, quines condicions se determinan, y fer per administració les restants, per medi d' un paleta ab lo jornal que senyalí la comissió.

A proposta de la mateixa comissió s' acordà adquirir algun material indispensable pera la companyia de bombers.

Se llegí la acta de la sessió tinguda per la comissió especial de muralles y lo Delegat del ram de Guerra D. Mariano Valls y Sacristán, en la quina l' Ajuntament demana per ara l' enderrocamient de tres trossos de muralla pera facilitar la comunicació del clos de la ciutat ab lo seus defores; l' un de catorze metres d' ample seguint lo carrer Nou, l' altre de tretze á continuació de la plassa del Hospital fins á la carretera de Barcelona y l' altre de deu metres seguint la línia del carrer del Nort en direcció al carrer de Ronda y al pont de carros de la Devesa. L' Ajuntament acordà aprobar la gestió de la comissió, cursar immediatament la instància y, á proposta del Sor. Boixa, fer constar la satisfacció ab que havia vist los bons propòsits del Delegat del ram de Guerra en aquest assumptu.

S' acordà donar les gracies á D. Emili Grahit pel regalo de varies obres seves ab destí al arxiu municipal.

S' aprobà una proposició de la comissió especial d' alumbrat elèctric, demandant fer obres necessaries en lo Moli de Pedret per valor de 250 pessetes; y una altre de la comissió de Governació trayent á concurs lo teatre pera la temporada de fires ab les mateixes condicions que l' any passat.

Se nombrà una comissió composta dels Sors. Bajandas, Carreras, Salvat, Boixa y Plà, pera visitar al Sor. Herrero y donarli les gracies per les gestions per ell practicades en benefici del comú, y pels oferiments per ell fets al Ajuntament y, á proposta del Sor. Plà, s' acordà nombrar pera la Devesa dos peons temporers, pel temps que s' tardí en jubilar als dos qu' avuy hi ha y quina jubilació està acordada, ab lo jornal acostumat.

Datada en son palau lo die primer de Juliol, segon aniversari de la Consagració de la restaurada iglesia de Santa Maria de Ripoll, l' Illm. Sor. Bisbe de Vich ha publicat una alocució als catalans, convidantlos á tots á anar á Ripoll pera assistir á la Festa poética y religiosa qu' allí ha determinat celebrar lo die quinze del prop vinent setembre, ab motiu de fer entrega á la Verge Santíssima de Ripoll de la corona poética composta en son honor per la restauració de la seva antiquíssima basílica. En lo número, proxim publicaré aquest important document.

Avuy fa vuit dies va arribar á nostra ciutat lo Sor. Herrero, diputat á Corts per lo districte de Gerona, esperantlo en la estació molts de sos amichs. Lo Sor. Herrero ha recorregut aquests dies les poblacions principals del districte que representa. També ha rebut la visita de una comissió de l' Ajuntament de Gerona, encarregada per la corporació de donarli les gracies per ses fructuoses gestions en l' assumptu dels molins de Pedret y per l' oferiment que li ha fet de sos serveys.

Segons diu un periódich, les forces qu' Espanya te aí pre-

senten en la illa de Cuba forman un total de 50.433 homes, repartits del modo seguent: 39.890 d' infanteria, 2.700 de cavalleria, 2.500 guerrillers, 950 d' artilleria, 450 enginyers, 680 dies civils y 1.200 d' ordre públic; ab 1 capitá general, 9 generals, de divisió, 12 de brigada, 28 coronels, 82 tinentes, 124 comandants, 560 capitans, 949 tinentes, 295 segonts, 1 ditor general.

Hi ha, además, 15 barcos de guerra destinats á vigilar les costes.

Quan hi sien los refors que han de marxar en los mesos d' Agost y Setembre próxims y 'ls barcos y canoneres que s' estan construint, les forces qu' Espanya tindrà á Cuba exciderán de 75.000 homes y quaranta barcos de guerra.

—La rescisió del contracte d' arrendament del impost de les cédulas en la nostre província, ab pèrdua del dipòsit per part de l' Arrendatari, es un fet. Per mes que no s' hagi publicat la R. O. en qu' això consti, ne tenen coneixement oficial lo Sor. Gobernador civil de la província y l' Sor. Delegat de Hisenda, á qui ho ha comunicat telegraphicament lo ministre del ram. Quan conguém los termes de la R. O. nos ocuparem de la situació en que quedan los Ajuntaments que tenen crèdits contra l' Arrendatari per rahó dels recàrrechs municipals.

—Cinquanta dos son les societats corals, que formant part de la «Associació de Coros d' en Clavé», han pres part aquest any en los festivals dorats á Bilbao y á S. Sebastián: de elles algunes son de Mallorca y de València y la major part de Catalunya, tres dels Estats de la antigua Corona Aragonesa que parlant y cantant en la nostra llengua. Los fills d' Euskaria han rebut á sos germans de Catalunya ab entusiasme y s' han desfet per obsequiarlos, estrenyentse axis cada die més los llassos d' amor entré les regions espanyoles y adquirint ab aquests viatges los fills del treball una major suma d' ilustració. No sabem perque, sembla que l' Sor. Goula, director de la Societat, s' ha vist obligat á desnexer á S. Sebastián alguns prejudicis sobre los propòsits y tendències dels coros: aquests com ha dit molt bé son purament estadístichs, pero ningú es capaç d' impedir, á menos de disoldrelos privarlos de cantar, que visquin del ayre del país que 'ls hanixer y contribuixin directa ó indirectament á son renaxement, la essència de l' obra d' En Clavé, ab intenció ó sens ella, es regionalista y regionalistes necessariament tenen d' esser sos fruixos.

—Lo Rt. D. Ramón Font, Provisor eclesiàstich de la Diòcesis, ha estat á Camprodón, al objecte d' constituir allí la Junta de restauració de la Iglesia de S. Pere d' aqüella vila, que s' proposa portar á terme lo nostre venerable Prelat.

—Dissapeix morí lo pare de D. Ginés Canet, regidor de l' Ajuntament, al qui y á tota la seva família acompañem en el seu sentiment.

—Se troba á Olot estiuhejant lo distingit catedràtic y públic D. Manuel Durán y Bas. També ha arribat á Sant Hilari l' ex-ministre y eminent poeta català D. Victor Balaguer.

—Per disposició del Illm. Sor. Bisbe, sempre que l' ritual ho permeti se resarà en la Santa Missa la oració pro tempore de l' illa, mentres duri l' actual campanya de Cuba.

—Segons notícies de Palamós foren per demés lluïdes les festes que l' diumenge passat se celebraren en aquella vila, haventse concedit un premi á la Estació de Palamós de la Sociedad Espanola de salvamento de naufragos».

—S' ha aprobat lo projecte d' encausament y rectificació del riu La Muga, presentat per l' enginyer D. Rafael Codervich, segon tot lo referent á defensa de les poblacions de Peralada y Vilanova, y fentlo comensar del punt en que, adoptada la secció proposada, sia ja innecessari lo dich en terraplé.

—S' asegura qu' ha sigut adjudicada á D. Antoni Antés la construcció de la carretera de St. Feliu de Guíxols á Palafrugell.

—Jo nostre colega «La Lealtad», de Sant Feliu de Guíxols, ab motiu de la festa major d' aquella vila ha publicat un número extraordinari de 16 planes, realment notable tant per les firmes dels escrits que conté, com per los grabats que l' ilustran, entre ells uns bellissims detalls arquitectònics dels antics clausers del monestir de benedictins d' aquella vila. Los treballs són en prosa y vers, no faltantni d' uns y altres en nostra llengua d' en Bosc de la Trinxeria, d' en Franquet, d' en Emili Vilanova, etc. una composició titulada *Amorosa*, música de J. Bonnin y H. de P. Sureda.

—Es una desgracia lo que passa ja fa temps ab lo ferro-carril de Gerona á Olot per Amer, que faltant molt poch per estar llest de ser inaugurat, que s' anava á inaugurar, d' un moment al altre, ni s' acaba lo que falta, ni s' inaugura; ara, però, acabaró d' arribar, resulta que no s' paga als treballadors y que s' disputa la concessió naris ab l' empresari de les obres. Llāstima per el país al quin tant profitosa seria dita via!

—Lo die 26, á les quatre de la tarde, en un envelopat aixecat per profés, se celebrà á Blanes la festa de la distribució de premis als autors llorejats en lo Certamen organiat per la «Teruliana literaria» d' aquella població. Obrí l' acte l' Alcalde de la vila, ab breus y adecuades frases y acte seguit lo Sr. Riera y Bertran, president del Jurat, llegí un bonich parlament, marcant la significació de l' acte y desenvolellant la doctrina catalanista enfront de la centralització. Lo Secretari, Sr. Ruyra y Oms, dona compte veredicte del Jurat, obrintse luego 'ls plecs que contenian los noms dels autors premiats als quins D. Aurora Billoch, elegida reyna de la festa pel guanyador de la flor natural, l' empuradura D. Pau Delclòs, seu entrega dels respectius premis.

Los autors qu' obtingueren premi, à més del citat Sr. Delclós, foren: D. Antonia Gili y Guell, D. Joan Molas, D. Joseph Moret, D. Joaquim Ayné Rabell, D. Mariano Escriu, D. J. Alaró, D. Joseph Berga (fill), D. Victor Brossa, D. Marian Vayreda, D. Francesch Marull, D. Arturo Carreras y D. Joseph Asmarats. Foren distinguts ab accésits; à més d' alguns dels ja ciats, los Sors. Ribas Garreras, Rt. Angel Garriga, Franquet i Serra, Bori y Fontestà, Fontanilles, Roig y Ferrer, Tintorer, Rull y Puig, Roca y Jordà y Roig y Cordoní.

La festa fou estraordinariament concurreguda y molt aplaudida les composicions que 's llegiren, mereixent un aplauso la «Tertulia literaria de Blanes» per la seva organiació.

Ha sigut nombrat jutge municipal de Gerona pera 'l bien que començarà lo die primer d' Agost vinent lo nostre amich particular D. Felip Lloret, que venia ja desempenyant aquell càrrec.

—Diu *El Distrito Farnense* «S'està acabant la pèla dels suros, trovantse molt desanimat lo mercat y baxos los preus, donchs no passan de 20 à 22'50 pessetes la dotzena.—La falta de compradors, fa que'ls propietaris temin un pervindre molt negre, pervingre que vindrà sens dubte de seguir un quant temps la crisi qu' affigeix a la industr'a tapera.»

—J. LLINÀS Y C. —BANQUERS.—*Ciutadans*, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran i venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interès.

—CAXA D' ESTALVIS DE GERONA.—*Ciutadans* 16, y Liebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dijous y dissaptes de 9 à 1 y 'ls diumenges de 10 à 12.

Pera les devolucions los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

L'UNIÓ AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.—*Emissió* de 20.000 accions de 125 pessetes una. En les oficines de la casa de banca J. Llinàs y Companyia, queda oberta durant les hores de despatx que la matexa té establertes, la suscripció a les expressades Accions, y se proporcionan los prospectes y demés notícies que's necessitin.

VARIETATS

SINÓNIMS CATALANS.

I

RESPLANDIR. BRILLAR. LLUHIE.

Lo verdader significat d' aquestas tres paraules es la més ó menys influencia que exerceixen, en lo sentit de la vista, los colors clars: mes, pera coneixer la propietat de cada una d' elles pera aplicarlas ab acert en l' oració, debém tenir en compte l' intensitat lluminica dels colors, sempre en relació ab la sensació rebuda per nostra vista.

Quant un cos gran despedeix llum ab abundancia, la paraula apropiada serà la del verb *resplandir*: quant lo cos signe de dimensions inferiors, y llansi llum en exes, s' aplicarà lo verb *brillar*: y quan lo cos, tingue las dimensions que's vulgue, despedeixi una llum escassa, correspondrà lo verb *lluhi*.

Diré, donchs, que 'l sol, que ab relació a nosaltres es un astre major, y despedeix una gran cantitat de llum, *resplandeix*: Una estrella, un diamant, ó una foguera separada de nosaltres per una gran distancia, *brilla*: y un cos manejable, de llum débil desenrotllada artificialment en sa superficie per medi del frotament, *llustreja*.

Entés d' aquesta manera, diré: lo *resplendor* del sol, y no lo *brill* ó *llustre* del sol: lo *brill* de las estrelles, ó del diamant, y no lo *llustre* ni lo *resplendor*: y lo *llustre* de la tela, y may lo *brill* ni lo *resplendor*.

S' usan aquestas paraules pera aplicarlas en sentit figuratiu: pero se deu tenir cuidado en què guardin la relació de propietat que cada una d' ellas te pera poguer expressar la idea clara.

Aixis, per exemple: una persona que 's fasce notable en un ram qualsevol, *lluhi*; y quan arriba á ser distingida entre las notables, se dirà que *brilla*: pero si passa d' aquest límit, la paraula apropiada serà lo verb *resplandir*.

II

AROMA. PERFUM. FLAYRE. FRAGANCIA. OLOR.

A primer cop de vista aquestas cinch paraules sembla que venen á indicar una sola idea, sobre tot las quatre primers; pero la diferencia es tant notable que, fixantshi una mica, desseguida s' observa. L' idea general que desperten esia de percibir, per medi del orguen nassal, una sensació agradable: mes, com que cada una d' elles te un ofici different, es necessari pera no confondrelas conéixer la diferencia que tenen entre si.

Aroma es los cos odòrific que despedeix una olor forta y agradable y que pot encomanarse á diferents cossos.

Perfum es la matexa olor que emana l' aroma.

Flayre es l' olor agradable que percibeix l' orguen nassal: quan aquesta olor es desgradable se'n diu *pudor*.

Fragancia es l' impresió agradable de una olor suau y delicada.

Olor es l' impresió que produheixen en l' olfat las emanacions dels cossos.

Encara que la paraula *olor* no siga sinònima de las altres, la posem aqui per l' us constant que 's fa d' ella, en lo sentit de ferla contraria á *pudor*.

La *aroma* encara que sigue propietat dels vegetals, la poden adquirir las materias animals y minerals, en quin cas tindran la propietat de ser sentida pel paladar més que per l' olfat. Aixis, donchs, deurà dirse, pera parlar ab exactitud: la *aroma* y exhala perfum; may podrá dirse, exhala aroma.

L' *olor*, que es la sensació rebuda en l' orguen del olfat, pot ser d' aroma, en qual cas se sent lo *perfum* y allavors cal dirsen del olor, *flayre*, per ser agradable, y si la sensació es suau y fina ó delicada, deurà usarse de la paraula *fragancia*; puig, del contrari, no's pot dir sino *olor*, y si desagradada, *pudor*.

Aixís, donchs, tenim, que l' aroma dona perfum, y aquest, aplicat al sentit es *flayre*, qual sensació rebuda ab suavitat y delicadesa ne diré fragancia. Pot haverhi perfum sense olor y, per lo tant, sense *flayre* ni fragancia; pot haverhi olor, sense sentir *flayre*, fragancia ni perfum; com pot haverhi aroma, sense sentir perfum, *flayre*, fragancia ni olor.

De manera, que deurém dir *olor*, de la propietat dels cossos aromàtics; *Flayre*, é la olor agradable: *Fragancia*, é la *flayre*, suau y delicada; y *olor*, é totas les sensacions que que reb l' orguen nassal, entenençse que quan aquesta sensació es desgradable se'n dirá *pudor*.

III

MATINADA. DEMATÍ. MATÍ.

Aquests tres noms serveixen comunament a nostres escriptors pera expressar l' idea del temps de las primeras horas del dia en que s' hi figura una acció; moltes vegadas es indiferent la aplicació d' una ó altre d' aquestas tres paraulas pera expressar ab entera claretat l' idea que volen espesar, pero també succeix que la majoria d' ells las confonen de tal manera que sols s' arriba á entendre lo seu significat per los complementis de la oració.

Al objecte de que s' entengui la verdadera propietat de cada un de dits noms y pugue aplicarse ab coneixement de causa, farém observar la diferencia que hi ha entre elles.

S' enten per *matí*, l' espai de temps que hi ha entre la sortida del sol fins á l' hora en que aquest se troba en lo meidià del lloch, ó siga, desde la primera hora del dia fins á las dotze en punt.

Dematí, se diu del temps que 'l sol necessita pera recorrer la meytat del matí, ó siga, pujar 45 graus sobre l' horisò visible.

Matinada, se deu usar quant s' indiqui lo temps en que comensa á disfundirse la llum, fins á l' hora precisa en que comensa 'l dia.

De manera, que desde las primeras horas del crepuscòl matinal fins á la sortida del sol, es *matinada*; desde aqui fins que 'l sol ha pujat una meytat de la seva altura, es *dematí*, y desde que surt lo sol fins á mitj dia, es *matí*.

IV

CONTENT. ALEGRE. SATISFET.

Cada un d' aquests adjetius nos serveixen pera expressar l' estat en que s' troba nostre esperit, á causa d' un benestar actiu ó passiu.

Igual que totas las paraules que tenen sinonimia, aquestas son susceptibles de confusió, si no's te en compte 'l seu verdader sentit.

Content, serveix pera expressar la satisfacció interna que se sent quant una causa obra en favor nostre.

Alegre, es la matexa satisfacció expressada exteriorment per actes materials.

Satisfet, es l' estat de goig menor del individuu, ja siga d' ánimo ó exterior.

La satisfacció excessiva pot arribar á ser *contento*, y aquest será *alegria* quant la matexa forsa del esperit traspassi sos límits y surt al exterior se desenrotlli ab actes materials.

Lo qui està alegre, està també content y satisfet; lo qui està content, pot no estar alegre y si satisfet, y un individuu pot estar satisfet sense tenir alegria ni estar content.

Per exemple: lo jornaler està *satisfet* tinguent feyna, si li regalan lo valor d' una mesada estarà *content*, y si l' règalo es tan gros que pugui viure sense treballar estarà *alegre*.

V

VEURE. MIRAR. AGUAYTAR.

Diferents vegadas y en autors que escriuen lo català á la perfecció, havém observat que aplicaven indistintament aquestas tres paraules pera indicar l' acció d' aplicar lo sentit de la vista als objectes que 'ns rodejan, com si 'ls tres verbs fossen completament sinònims.

La diferencia que enclouhen las ideas significadas per cada un d' ells quedará demostrada, fixantse solsament en la verdadera significació de cada un dels matexos.

Veure. Es la propietat que te la vista pera rebre las sensacions, sigan aquestas claras ó confusas.

Mirar. Es l' acció de fixar la vista á n' algun objecte aplicanthi l' atenció.

Aguaytar. Es la matexa acció, usada ab tota l' atenció possible procurant no ser vist.

De manera, que per escriure correctament y ab propietat, deurém usar lo ver *Veure* quan nostre objecte siga sencillament manifestar que rebém per la vista la sensació de la llum: pero, quant siga necessari posar atenció á una cosa determinada, fent us d' aquest sentit, allavors lo verb apropiat serà *Mirar*: y quant tant gran siga l' interès que 'ns desperti la cosa y tinguém necessitat d' observar sos actes, accions ó manifestacions, ab lo cuidado de no ser observats nosaltres, allavors, la verdadera paraula pera explicar ab exactitud l' idea, sera 'l verb *Aguaytar*.

P. de PALOL.

SECCIÓ LITERARIA

LO ROSER DE LAS PRESAS

Era mitja tarde quan eixiam d' Olot seguint l' ample carretera qu' ha d' arrivar á Santa Coloma. Lo dia pintava bé, puig si al matí semblava enfurriyat y á punt de favorir las granotas ab la pluja de costum, després mudà de pensament per motius que 's desconençen, y deixa veure 'l sol qu' enyuan gasta mols compliments per presentarse.

Al darrera nostre s' aljunyava lo mitj coco gegant de Sant Francesch y creixian las siluetas dels *Rasos de Monells*. Pich

de las *Bruixas y Bassegoda*, vigilantlos á tots lo *Canigó* ab sa vesta blanca bon tros esparracada. Al enfront la *Pujada de la Solfa* semblava convidarnos al joch de *las montanyas rusas*, com si jochs hi cabessent entre las runas de *Bo de Tosca* que donan trista y acabada idea de lo que deuen esser Nîne y Babilonia destruidas per la maledicció del Cel. Sort que la primavera tot ho enjoya y muda aquell lloch de desolació en jardi xamossim, encatitat de vert, ab esplets florits per tots costats y una rosada de bolbas d' or que la gódua no escasseja.

Avant y fora, que no hem de pujar, no, los cingles del *Grau*, ni enlayrarnos com las aligas á *San Miquel de Falgas*. La tasca es més curta, un boef de riallera plana, després trencarà la esquerra cap á uu poble arraseratal peu de enboscadas montanyas y... ja hi som.

J' quin carrer més llarg avans de arribar á la plassa! Si de altres aixis ne conté *Las Presas* fora un Londres, mes com no'n te cap enveja, tot s' ho ha gastat en una sola espinada. Jo desde are li dich que si 's tornava com la capital no lluirífan sas fadrinetas tant agradosa cara, enjoyada ab los colors de bona salut que no més donan l' ayre pur y l' sol lliure de trenyinas. ¡Quin bo feya veure aquell ramell de poncelletas festejades per espigats minyons de vermelha barretina! ¡Visca Catalunya! .. y á qui no li plagi lo va-ye de tantas rosellas ja pot tocar lo dos, que ni te gust ni 'n tindrà may de sa vida.

Comensa la sardana. ¡Mare de Deu! mitj Olot ha fet cap á la festa, tant la juventut com altres que no ho son, però que de boua gana barataríen l' *esperiencia* per un xich més de dalé á las camas. ¡Mal llam de temps que passa y que no torna! La vida es aixis y tan val garbellar aygua com plorar lo que no te remey.

Vinga la rodona y... puntejemila. Richs y pobres, pagesos y senyors, vells y joves, tothom trau fabas d' olla, oblidant los convencionalismes del mon. Aquí la *democracia* no's predica ni serveix d' esqué per pescar tontos, mes se *practica* de bo de bo, naturalment, á la catalana, y aixó es millor que las arengas d' uns quants xerramecs que tot ho empastifan.

Lo brenar no's pot quedar enderrerit y las finestras de tots los hostals vessan núbols d' olor que fan brollar la saliva recordant los sabrosos *cap y pota de xay*, l' *estofat ab picada* y l' *tendre pallanceron rostit* que sense mastegar s' empassa. La *llantia* al mitj, un bon amanit d' olivas y... jvinjan penas! Després més ball, fins que las camas digan prou.

Ja es hora de que quiscun torni á son barri. Digam adeus-siu als patricis de *la Mata* y demés ecclèssents amichs. Son tots bona gent que 'l despedir-se es l' única escena poch agradable de l' expedició.

¡Oixque petita! y cap á casa, que avuy avans de cloure las parpellas pensarém: Tot ha anat be y de tardes aixis molts ne vingan, puig si certs desenganyos posan arrugas al front, no n' hi posarà, no, lo Roser de las Presas.

¡Alabat sia Deu!

SEBASTIA SANS.

CANÇÓ

(Traducció de Victor Hugo)

Si hi ha de verda molsa, humida de rosada,
un reconet gentil, ahont tot l' any badada,
com en flayrós jardí,
alguna flor la vista en contemplar se gosi;
jo'n vull fer lo camí
ahont ton-peu se posi.

Si hi ha un pit sencer y digne que tot lo gran fa batre,
que generós y ardivol se 'l veu sempre sempre combatre
per algun noble fi,
pit ben amant del quin tant sols l' honor disposi;
jo'n vull fer lo coixí
ahont ton front se posi.

Si hi ha d' amor un somni, tot perfumat de rosa,
qui' al cor de nit y die alguna tendre cosa
poch á poquet li diu,
somni del Cel, ahont l' ànima ben dolçament reposi;
¡Oh! jo'n vull fer lo niu
ahont tot cor se posi.

TERRALATA I AMANT D' AMUNT B.

L' ALMOYNER

Pobre, vell y esparracat,
molts potents sólo lo recordan
quant los seus mastins l' abordan
per l' olor de pa captat.
Implorant la caritat
de la escala en los grahons,
se li

SECCIO D'ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 3.—La Invenció del cos de s. Esteve proto-màrtir y sta. Lydia.
Diumenge, 4.—S. Domingo Gusman cf. y fr.
Dilluns, 5.—N. S. de las Neus y sta. Afra mr.
Dimarts, 6.—La Transfiguració de N. S. J. C. y los sants Just y Pastor ms.
Dimecres, 7.—S. Gayetà lda. y s. Albert de Sicilia cfs.
Dijous, 8.—S. Ciriac comp., mrs., y s. Miró b.
Divendres 9.—S. Romà soldat y s. Rústich mrs.

QUARANTA HORES.

Així se troben en la iglesia del Carme.
Demà comensaran en la iglesia de Sant Feliu.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 27 de Juliol.

Especies.	Mesures.	Pessetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	12'50
Mestav.	»	11'
Orsi.	»	7'50
Segol.	»	
Civada.	»	6
Besses.	»	9'
Mill.	»	14'
Panis.	»	12'
Blat de moro.	»	12'50
Llobins.	»	8'
Fabes.	»	9'
Fassols.	»	25'
Monjetes.	»	26
Ous.	Dotzena.	0'80

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferreria Vella, 5 Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aigua Minòxima vegetal per tenir lo cabell. No te riva en lo mon, perquè á més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprend específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.

També s' troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓ

DE

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfics; sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot lo referent á la Imprempta.

Sobres comercials de color à.

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIÓ DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ", de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y lleigiren, y les bases definitivament aprobadas per la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli. Serveys complerts de cuyna. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanetas elèctriques y telèfons á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo meller dels tònichs reconstituyens conegeuts, despara la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristes), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencies: Ampolla 10 rals.

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per escelença, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA

Al detall en totes les farmacis.

GRAN SABATERIA

DE

Francisco Malaret

2. RAMBLA DE LA LLIBERTAT 2.
devant del carrer d' Abeuradors y sota la perruqueria de 'n Cot

Calsat pera senyors desde 6 PESSETES.
id. pera senyores desde 4 id.
id. pera noys desde 1'50 id.

Especialitat en lo calsat á la mida y de luxo.
Tot lo calsat, en sa classe, es de primera.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida estableta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893 87,949,791'98 ptes.
Actiu en idem 15,387,928'87 »
Sinistres pagats fins á idem 32,82,316'69 »
Reserves ó fondos de segur á idem 4,178,675'62 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatamente d' ocurrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquests segurs participen en un 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' questa província:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13

GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix les seus serveys al públic. Especialitat en perruques y postissons.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRELLERIA

S' han rebut les últimes novetats pera la proxima tempora; los prens sumament econòmichs.

CAMISERIA.—ASTRERERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIÓ

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directament de la vaca. També se ven linfa á 8 rals tubo y á 6 rals als mesos y pulpa á 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director. D. Camilo Fontbernat.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivamente

SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesc, 3, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guyot

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMPAÑIA

SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan les moltes á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓ

Calsat pera senyors, senyoras y nens. Especialitat pera'l que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa.

Cromos, motllures, trasparentes y cuadros

Novetat, bon gust y' econòmica

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2, 1^{er}

PREUS DE SUSCRIPCION

Gerona. 1 peseta trimestral
Fora. 1'25 id.
Estranger. 1'50 id.

Un numero sol, 10 céntims